

حاج محمود کریمی در گفتگو با راه ابراهیم مطرح کرد؛

«محبوبیت واقعی» نه در قدرت که در خدمت خالصانه به مردم معنا می یابد

از دیماه ۱۴۰۴ / دی القعدة ۱۴۴۶

راه ابراهیم

۲۲

محمد حسین رحیمی / حاج محمود کریمی، مداح صاحب سبک و سرشناس اهل بیت در گفتگو با «راه ابراهیم» به توصیف شخصیت شهید سید ابراهیم رئیسی پرداخت و به ابعاد متنوعی از تقوا، توکل، اخلاص و مسئولیت پذیری ایشان اشاره کرد. وی که به دفعات در مجالس روضه و عزاداری با حضور شهید رئیسی به مدح آل الله پرداخته است، شهید جمهور را یکی از شخصیت هایی توصیف کرد که همواره در تمامی ابعاد زندگی فردی و اجتماعی خود، الگو و الهام بخش بودند.

مردم کرده است، پنجشنبه و جمعه، تعطیلی یا زمان استراحت برایش معنایی ندارد. او حقیقتاً مصداق این کلام بود که «سید القوم خادمهم» (آقای هر قوم، خادم همان قوم است). این منش نه تنها در گفتار بلکه در رفتار ایشان نمایان بود. ایشان در تمامی ابعاد زندگی، مخصوصاً در ارتباط با مردم، روحیه امام خمینی (ره) را الگوی خود قرار داده بود. حضرت آقا نیز چنین منشی دارند، مثلاً اگر چند روز به مشهد بروند، آن جاهم به امورات و کارهای می پردازند.

طی شدن مراحل قانونی غریبه و آشنا داشت! کریمی در ادامه روایت خود گفت: «تقوای ایشان به حدی بود که در تصمیمات، نزدیکان خود را نیز مستثنی نمی کرد. به یاد دارم هنگام معاونت قوه قضائیه توسط آقای رئیسی، مشکلی برایم پیش آمده بود که به شدت حس می کردم مورد اجحاف قرار گرفتم. وقتی موضوع را با او

در رفتارش دیده نمی شد. تمامی این رفتارها نشان از عمق باور و تقوای ایشان داشت.»

پاسخ مظلومانه به سوال: وقت فراغت دارید؟ وی ادامه داد: «شهید رئیسی معنای واقعی خدمت به مردم را درک کرده بود. وقتی در برنامه تلویزیونی «بدون تعارف»، آقای رضوانی از ایشان پرسید که آیا در زندگی وقت فراغت دارید؟ جواب های مظلومانه ایشان من را بسیار تحت تأثیر قرار داد. ایشان با فروتنی پاسخ دادند که وقتی برای فراغت ندارم. و این یک واقعیت بود. کسی که خود را وقف خدمت به

حاج محمود کریمی در گفتگویی باویژه نامه راه ابراهیم به بیان روایت هایی از مواجهه و بیان لحظاتی از درک حضور در کنار شهید جمهور پرداخت و گفت: «چند ویژگی خاص شهید رئیسی باعث شده بود من به ایشان علاقه مند شوم. مهم ترین آن که در بسیاری از رفتار ایشان نیز تأثیر می گذاشت، «کظم غیظ» بود که این ویژگی برگرفته از تقوای او بود. تقوای ایشان در آرامش گفتار، پرهیز کردن از غیظ و حتی تناسب میزان صدا با شرایط از نشانه های واضح تقوای بود. زمانی که از حق مردم سخن می گفت، به شدت جدی و محکم بود؛ اما هیچ گاه غضب